

אלן איסטון – שכן יקר.

למעלה ממחצית שנות חיי אני גרה בשכנות למשפחת איסטון. מותו של אלן ז"ל, הוא בשבילי סופו של עידן. אינני מתכוונת לחזור על הדברים הטובים שנאמרו עליו בהספדים. הכל נכון. לכן, אסתפק בכמה שורות על השכן שלנו אלן.

• דואר אויר...

כשכנים שגרו מעליו, קרה לא פעם שמשהו, מכתב או בגד, היה עף או נופל מהמרפסת שלנו אל החצר של איסטון. אלן היה מביא את החפצים אלינו ומכריז: "דואר אויר". זה היה משהו מההומור שלו.

• גיוס תרומות 1

אלן היה אשף בגיוס תרומות. אנחנו בכפר-הנשיא, נהנינו מהמגבית שהוא ערך על מנת להביא אלינו ספר תורה כשר, שהוצל מצפורני הבוזזים הנאצים. הנאצים התחילו להקים מוזיאון לעם היהודי "שנכחד", ולצורך זה הם אספו תשמישי קדושה וספרי תורה מכל המקומות שהם החריבו וגרשו את יהודיהם למחנות המוות. לאחר שתוכניתם השטנית לא יצאה אל הפועל, נשאר ספרי התורה, ברובם פגומים, וארגון יהודי בבריטניה פעל להחזיר אותם לכשירות ולמכור אותם ליהודים שישמרו עליהם. אלן ניהל את המו"מ על רכישת ספר התורה לכפר הנשיא, והוביל את קמפיין המימון הנדרש.

• גיוס תרומות 2

כלתו של אלן, אן, יחד עם ג'יימס בעלה, הקימו חוות רכיבה במעלה גמלא. עיקר הפעילות של החווה היה עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים שקבלו שיעורים ברכיבה טיפולית. הקמת המתקנים, והתפעול השוטף הצריכו הרבה משאבים, ואלן יזם הקמת עמותה, בשם "מורל" (בשיתוף עם יהודה אבני ז"ל, הבעלים של ורד הגליל). העמותה גייסה הרבה מאד תרומות במשך שנים רבות, ובזכות העמותה, זכו הרבה ילדים וצעירים בעלי מוגבלויות לקבל שעורי רכיבה טיפולית בהנחה משמעותית.

זמן קצר לפני שפרשתי לגימלאות, אלן כבר התחיל לדבר אתי על הצטרפות לוועד המנהל של העמותה. לא יכולתי לעמוד בפני ההפצרות שלו, ולא זו בלבד שהצטרפתי, גם מצאתי את עצמי כעבור כמה חדשים יושבת ראש העמותה למשך כמה שנים טובות.

הישיבות שלנו היו מתקיימות בדרך כלל ב"ורד הגליל", או במעלה גמלא, ואלן היה מסיע אותי, ואת איליין שתמיד הצטרפה אלינו. היו לנו הרבה מאד שעות של פעילות, סביב ניהול העמותה. אלן ידע לאן לפנות, היה כותב מכתבים, היה נפגש עם אנשים, מארח אנשים בביתו, וידע להשיג הרבה מאד כספים למטרה המקודשת הזאת.

• הגנן ואיש התיקונים...

כשאני מעלה בזיכרוני את אלן בימים הטובים, אני רואה אותו בשבת בבוקר, לבוש בחלוק עבודה אפור, מבצע עבודות בבית ובגינה. תמיד היה מה לתקן (כולל את שעון הקיר בכניסה לבית, שעון, שבמשך שנים רבות הייתי שומעת אותו מצלצל בשעה המלאה, בחצאי וברבעי השעות). היה לו אוצר של כלי עבודה לכל מיני תיקונים, וכולם תמיד שמורים במצב מעולה. מבחינה זאת הוא הזכיר לי את ג'ימבו שלנו, עליו השלום.

חוץ מהתיקונים הוא היה מבצע עבודות בגינה. איליין הייתה מקור הידע והסמכות, והיא זאת אשר נתנה לו הוראות והוא היה מבצע אותן. אחרי מנוחת הצהריים, כבר ללא החלוק היו אלן ואיליין יושבים לשתות תה מנחה, בדרך כלל עם אורחים, בין אם היו אלה בני המשפחה הענקית שלהם, ובין אם חברים מהארץ ומחו"ל.

• סנדרה

התמזל מזלו של אלן, ובחמש השנים האחרונות הייתה עמו סנדרה, המטפלת המסורה. לא זו בלבד שסנדרה הייתה מאד מסורה וחרוצה, היא גם הצליחה להפעיל את אלן, אפילו כאשר היה לו קשה. כל יום הייתה לוקחת אותו לצעדה, דאגה שיגיע לתל-חי לוותיקי הגליל ולמפגש ואפילו לבריכת השחייה. תמיד נקי, תמיד מוקפד, בגדיים נקיים ומגוהצים והוא נראה מכובד. סנדרה שלטה בכל סידורי הבריאות של אלן, היא ידעה בדיוק מתי ולכן עליו ללכת, והייתה מחפשת באינטרנט את המידע על מחלותיו.

במשך שנים רבות אלן היה פעיל בתפילות בית הכנסת שלנו, ובשנים האחרונות הייתי מגייסת אותו לטכס ליום כיפור בבית יונתן. הוא היה מגיע עטוף בטלית ומתפלל עבור הדיירים את תפילת "כל נדרי". בשנה שעברה, והוא בן כמעט 97, לא הייתי בטוחה אם הוא יוכל וירצה למלא שוב את חלקו בטכס. התייעצתי עם סנדרה, והיא אמרה בביטחון מלא: בטח, הוא יעשה את זה. היא עודדה אותו, על אף החששות שלו, דאגה להזכיר לו והביאה אותו הדור ומכובד לטכס, ואכן אלן לא הכזיב.

צר לי להיפרד ממך, סנדרה, שכנתי בחמש השנים האחרונות.

צר לי להיפרד ממך אלן, שכני בארבעים השנים האחרונות. נוח בשלום על מקומך.

תמר וולפין

